

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24Ek/2208/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122390510
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zdechovanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122390510.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar: 12.12.1957, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúp.: JUDr. Milan Ficek, advokát s. r. o., so sídlom Žilinská 14, 811 05 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 232 757 proti povinnému: D. E., nar.: 20.11.1951, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., o vymoženie 159,20 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Jozef Augustín, PhD., so sídlom exekútorského úradu Moyzesova 923/49, 010 01 Žilina, pod sp. zn. 384EX 601/22, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/2208/2022 zo dňa 16. januára 2023, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/2208/2022 zo dňa 16. 01. 2023 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený má voči povinnému **n á r o k** na náhradu trov sťažnostného konania vo výške 24,98 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 16.01.2023 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 24Ek/2208/2022, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku. Vyšší súdny úradník v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 05.08.2022 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 159,20 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Čadca sp. zn. 16C/14/2019 zo dňa 20.12.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.07.2022 a vykonateľnosť dňa 12.07.2022 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 17.08.2022 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi F. F. G., D., so sídlom Exekútorského úradu v Žiline, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 384EX 601/22. V priebehu konania predložil súdny exekútor súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie, spolu s vyjadrením oprávneného. Súd kontrolou doručeníek zistil, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote.

2. V návrhu na zastavenie exekúcie žiadal povinný zastaviť exekúciu v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, pričom ho odôvodnil tým, že podáva návrh na obnovu konania, dovolanie, sťažnosť, doplnenie podania – trestné oznámenie, nakoľko boli porušené jeho ústavné práva a únijné práva. Oprávnený s argumentami povinného predloženými v návrhu na zastavenie exekúcie nesúhlasil a uviedol, že uvedené podania vníma zo strany povinného ako účelové, ktorých jediným cieľom je oddiaľovanie nevyhnutného, teda splnenia svojej vykonateľnej povinnosti, ktorá povinnému vyplýva z exekučného titulu na peňažné plnenie a návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 05.08.2022. Tieto podania povinného sú formulované zmätočne, neprehľadne a neobsahujú žiadne zákonné dôvody, pre ktoré by mala byť exekúcia zastavená. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby súd návrh povinného ako nedôvodný zamietol a oprávnenému priznal právo na náhradu trov exekučného konania v rozsahu 100 %.

3. Vyšší súdny úradník preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku, oboznámil sa s vyjadrením oprávneného a dospel k záveru, že návrh na zastavenie exekúcie nie je dôvodný. Napadnuté uznesenie skutkovo odôvodnil tým, že konanie o návrhu povinného proti exekúcii je zároveň sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe návrhu povinných rozhoduje o otázke, či sa exekúcia začala oprávnene. Súd návrhu vyhovie a exekúciu následne zastaví, ak v priebehu exekúcie zistí neprípustnosť exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných aj procesnoprávných skutočností. Následne uviedol, že súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Exekučný súd pritom nevykonáva dokazovanie ako procesnú činnosť súdu osobitne upravenú v ustanoveniach § 185 -211 CSP, postačujúce je totiž, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu vrátane k nemu pripojených príloh. Námietky povinného ohľadne porušenia jeho ústavných práv, či újného práva pri vydávaní poverenia na vykonanie exekúcie považoval súd za nedôvodné. Následne uviedol, že žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom voči právoplatnému rozhodnutiu súdu, na základe ktorej, v prípade povolenia obnovy konania príslušným súdom, môže dôjsť k jeho zmene, resp. k nahradeniu pôvodného rozhodnutia novým. Z ustanovení § 415 ods. 1 § 417 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) však vyplýva, že samotným podaním žaloby na obnovu konania nedochádza k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a v prípade právoplatného povolenia obnovy konania dochádza iba k odkladu jeho vykonateľnosti. Ďalej vyšší súdny úradník uviedol, že podanie dovolania taktiež nemá samo osebe žiaden vplyv na vykonateľnosť a právoplatnosť exekučného titulu. Samotné dovolanie nemá suspenzívny účinok, a teda podanie dovolania nezakladá odklad vykonateľnosti ex offo. Táto skutočnosť nastáva len v prípade, že dovolací súd na návrh odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody osobitného zreteľa. Podanie dovolania nie je okolnosťou, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu. Uvedené vyplýva z ustálenej judikatúry a rozhodovacej činnosti súdov. Dal do pozornosti rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 21/2000, sp. zn. I. ÚS 5/2000 a sp. zn. II. ÚS143/2002. Súčasne uviedol, ak povinný s vydaným rozhodnutím súdu nesúhlasil, mal využiť všetky riadne opravné prostriedky. Skutočnosti, ktoré povinný v predmetnom návrhu uvádza, mal namietať, resp. uviesť v sťažnosti proti uzneseniu o výške trov základného konania, ktoré tvorí exekučný titul. Povinný sa teda mal brániť v základnom konaní a mal podať sťažnosť proti uzneseniu, o čom bol poučený. Predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, pričom ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Pokiaľ povinný v návrhu na zastavenie exekúcie poukázal na skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, tieto sú podľa záverov súdu pre exekučné konanie bez právneho významu. Vo vykonávacom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu. Exekučný súd nedisponuje právomocou meniť, či rušiť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Súd preto dospel k záveru, že exekúcia je vedená dôvodne. Na dôvažok poznamenal k doplneniu podania, že trestné oznámenie nie je dôvodom na zastavenie prebiehajúcej exekúcie. Súčasne dal do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), to platí aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 8. 11. 2011, sp. zn. 1Sžr/38/2011). Na záver poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Rovnako ustálená judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. O trovách konania vyšší súdny úradník rozhodol podľa zásady úspechu v konaní a odôvodnil svoje rozhodnutie ustanoveniami § 255 ods. 1 CSP, § 199a ods. 1, ods. 2, § 199b, § 199d ods. 1, § 199e Exekučného poriadku, § 10 ods. 2, § 13a ods. 2 vyhlásky

Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhľadávka“).

4. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému doručené dňa 26.01.2023, podal povinný dňa 09.02.2023, teda v zákonom stanovenej lehote sťažnosť.

5. V podanej sťažnosti povinný opakovane uvádza tie isté skutočnosti ako v návrhu na zastavenie exekúcie. Uviedol tiež, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Povinný doplnil do spisu trestné oznámenia zo dňa 10.11.2022, kde sú uvedené nové skutočnosti, ďalšie trestné oznámenia doplnenia z dní 07.11.2010, 15.10.2022, 18.10.2022, 19.10.2022, 20.10.2022, 21.10.2022, 27.10.2022, 31.10.2022, 03.11.2022, 10.11.2022. Povinný predložil k sťažnosti aj CD kópiu zvukového záznamu z pojednávania na Krajskom súde v Žiline. Povinný od momentu podania sťažnosti túto dopĺňa neustálymi podaniami z dní 05.04.2023, 28.04.2023, 16.05.2023, 26.05.2023, 01.06.2023, 10.07.2023, 01.08.2023, 27.09.2023, 06.11.2023.

6. Súd zaslal sťažnosť povinného na vyjadrenie oprávnenému. Oprávnený k sťažnosti povinného uviedol, že už návrh na zastavenie exekúcie neobsahoval žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zastavenie exekúcie, ale išlo iba o pokus o oddialenie nevyhnutného, teda splnenia povinnosti povinného, ktorá povinnému vyplýva z exekučného titulu na peňažné plnenie, a to z uznesenia, sp. zn. 16C/14/2019 zo dňa 20.10.2021 vydaného Okresným súdom Čadca a návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 05.08.2022. Súd v zmysle vyššie uvedeného aj rozhodol a správne návrh na zastavenie exekúcie povinného zamietol uznesením zo dňa 16.01.2023, súd teda dôvod na zastavenie exekúcie nevidel. Podaním sťažnosti zo strany povinného ide iba o naťahovanie celého procesu, pričom v samotnej sťažnosti opakuje neustále tie isté skutočnosti. Sťažnosť je formulovaná neprehľadne a zmätočne a je iba ďalším pokusom povinného ako sa vyhnúť plneniu svojej povinnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti oprávnený navrhol, aby súd sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietol a oprávnenému priznal právo na náhradu trov exekučného konania v rozsahu 100 %.

7. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

14. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

15. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Sudca dospel k záveru, že vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Preto na podporu správnosti napadnutého rozhodnutia sudca už len dopĺňa nižšie uvedené.

16. Z priebehu doterajšieho konania je zjavné, že povinný sa zastavenia exekúcie domáhal z dôvodu, že podľa jeho názoru existujú skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, a to podanie dovolania a návrhu na obnovu konania. Sťažnostný súd opätovne uvádza, že podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo o sebe vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. US 60/04 zo dňa 19.05.2004). V prejednávaní veci však súd prvej inštancie poukazuje na to, že v čase, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie (t.j. dňa 05.08.2022) nebola vykonateľnosť exekučného titulu žiadnym spôsobom spochybnená a exekučný titul bol opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorá v tom čase bola správne vyznačená. Exekučné konanie a exekúcia sa tak začali dôvodne, pretože sa začali na poklade materiálne a formálne vykonateľného rozhodnutia. Pokiaľ by aj došlo v priebehu exekúcie napr. k priznaniu odkladného účinku dovolania proti exekučnému titulu, nebol by to dôvod pre zastavenie exekúcie, ale dôvod na odklad exekúcie v zmysle § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, o ktorom je však oprávnený rozhodovať poverený súdny exekútor. Týmto spôsobom sú v rovnakom rozsahu chránené legitímne očakávania a právna istota tak oprávneného ako aj povinného. Zastavením exekúcie z dôvodu podania mimoriadneho opravného prostriedku proti právoplatnému a vykonateľnému exekučnému titulu by došlo k neprípustnému zásahu do práv oprávneného a k porušeniu jeho práva na prístup súdu, pretože ak by dovolací súd dovolanie odmietol resp. zamietol, zastavenie exekúcie by sa ukázalo ako nedôvodné. Až v prípade, že by výsledkom konania o mimoriadnom opravnom prostriedku bolo rozhodnutie, ktorým by bol exekučný titul zrušený, nastala by právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku (zrušenie exekučného titulu).

17. Dňa 10.11.2023 exekučný súd telefonicky kontaktoval Infocentrum Najvyššieho súdu Slovenskej republiky za účelom zistenia stavu dovolacieho konania. Bolo zistené, že konanie vedené medzi účastníkmi tohto exekučného konania nie je na Najvyššom súde Slovenskej republiky evidované, t.j. neevidujú žiadne konanie o dovolaní povinného proti exekučnému titulu. S prihliadnutím na všetko uvedené sudca prvej inštancie konštatuje, že tu nie sú iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu a ani po vzniku exekučného titulu nenastali okolnosti, ktoré priviedli zánik vymáhaného nároku. Sťažnostný súd zdôrazňuje, že cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Z uvedeného vyplýva, že počas celého exekučného konania, vrátane samotného výkonu exekúcie musí existovať exekučný titul, ktorým bolo v danom prípade vykonateľné rozhodnutie súdu - uznesenia Okresného súdu Čadca sp. zn. 16C/14/2019 zo dňa 20.12.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.07.2022 a vykonateľnosť dňa 12.07.2022. Exekučným titulom bol povinný zaviazaný zaplatiť oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania vo výške 159,20 Eur, prostredníctvom právneho zástupcu oprávneného, a to do troch dní od právoplatnosti tohto exekučného titulu. Vo svojich podaniach povinný poukazoval aj na iné exekučné konania (sp. zn. 1Ek/4295/2021), kde sa podľa jeho názoru vymáhajú rovnaké pohľadávky ako v tejto exekúcii. Svoje argumenty uvádza opakovane vo všetkých podaniach, ktoré predkladá súdom a aj iným orgánom verejnej správy, pričom je však dôležité zdôrazniť,

že doposiaľ preukázateľne nedošlo k zrušeniu ani inej modifikácii predloženého exekučného titulu. Preto súd potvrdzuje už prijatý záver vyššieho súdneho úradníka v napadnutom uznesení o tom, že v nariadenej exekúcii je možné ďalej pokračovať.

18. Nakoľko rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka považoval sudca prvej inštancie za správne, keď povinný neuviedol taký dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia v tomto štádiu zastavená, sudca prvej inštancie jeho sťažnosť voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 24Ek/2208/2022 zo dňa 16.01.2023 považoval za nedôvodnú a podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP ju zamietol.

19. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

20. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

21. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

22. Právny zástupca oprávneného, ktorý bol v sťažnostnom konaní úspešný, si v rámci vyjadrenia k sťažnosti uplatnil trovy právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby zo dňa 22.02.2023. Exekučný poriadok v ustanovení § 199a ods. 1 definuje, ktoré výdavky oprávneného sa považujú za jeho trovy v exekučnom konaní, pričom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie sú to výdavky na jeho zastupovanie. Ustanovenie § 199d ods. 1 Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá ich náhrady. Keďže si ich oprávnený nevyčíslil, súd mu na základe zásady úspechu priznal nárok na náhradu trov vyplývajúci zo spisu. Vychádzajúc z predmetu konania (istiny 159,20 Eur), priznal sudca oprávnenému podľa § 199a ods. 1, § 199d ods. 1 v spojení s § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c/ a § 16 ods. 3 Vyhlášky náhradu trov konania za vyjadrenie k sťažnosti odmenu vo výške 8,30 Eur a 12,52 Eur ako režijný paušál za rok 2023 + 20% DPH, t.j. 4,16 Eur. Trovy exekúcie oprávneného za vyjadrenie k sťažnosti povinného vo výške 24,98 Eur, priznané mu týmto rozhodnutím, budú vymáhané od povinného na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti uznesenia.

23. Na záver súd dodáva, že neopomenul ďalšie podania povinného doručené súdu v dňoch 13.02.2023, 20.02.2023, 05.04.2023, 28.04.2023, 16.05.2023, 26.05.2023, 01.06.2023, 10.07.2023, 01.08.2023, 27.09.2023, 06.11.2023, teda až po podaní sťažnosti a po vyjadrení oprávneného k sťažnosti, a ktoré povinný označil súhrnne ako „Doplnenie príloh“. Z obsahu tohto podania vyplýva, že sa jedná o tie isté skutočnosti, ktoré povinný uvádzal aj v návrhu na zastavenie exekúcie a v sťažnosti. Vzhľadom na obsah podania a koncentračnú zásadu uplatňovanú v exekučnom konaní, nie je možné toto podanie posúdiť ako doplnenie sťažnosti, prípadne návrhu na zastavenie exekúcie, ale ako ďalší návrh na zastavenie exekúcie podaný podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. Nemožno totiž nerešpektovať postup zakotvený v ustanovení § 202 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého v prvom stupni rozhoduje vyšší súdny úradník a o sťažnostiach rozhoduje sudca. Pokiaľ by sudca o tomto „doplnení“ rozhodol už v rámci tohto sťažnostného konania, obišiel by „dvojnásťatnosť“ rozhodovania v exekučnom konaní. Preto bude o v poradí ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie rozhodovať príslušný vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia (v prípade, že medzičasom nedôjde k ukončeniu exekúcie vydaním upovedomenia o ukončení exekúcie).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Proti tomuto uzneseniu dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

V Banskej Bystrici, 20. novembra 2023

JUDr. Katarína Zdechovanová
s u d k y ň a